

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

I andre sager, hvor vi diskuterer misbrug, er det ikke helt den tone, vi hører fra ministerens side, som vi hører omkring dette forslag.

Men jeg stillede et direkte spørgsmål. Jeg synes, at ministeren i sin redegørelse til Folketinget for et øjeblik siden gjorde opmærksom på alle de ting, der kunne være. Det, der er blevet bedt om, er sådan set, at vi får forslaget tilbage i udvalget, og at vi får ministerens tilsagn om, at vi får en drøftelse af, hvordan vi kan få det her gjort mere klart, så man ikke er i den situation, at man bliver stillet over for et stort krav fra retsmaskineriet om, at man skal komme med så og så mange penge, hvis man vil køre en sag. Så er det jo den lille part, der sådan set bliver svigtet – og det spørgsmål klarer en informationskampagne ikke.

Jeg vil gerne anbefale, at vi får en drøftelse mellem anden- og tredjebehandlingen, så vi kan komme i gang med at få klarlagt alle de misbrugsproblemer, der eventuelt kan være.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne lige afklare en sag for hr. Ole Vagn Christensen. Den usikkerhed, der rejses om det her spørgsmål, rejses gennem Det Radikale Venstres ændringsforslag, som Socialdemokratiet vil stemme for. Det er den usikkerhed, jeg har redegjort for.

I lovforslaget er det i øvrigt helt klart, at vi værner om den retstilstand, der er, fordi vi synes, den er rigtig, at der er den rigtige balance mellem hensynet til arbejdsgiveren og hensynet til lønmodtageren.

Kl. 9.55

I nogle tilfælde, måske i mange tilfælde, indgår der konkurrenceklausuler, som er ved siden af de lovkrav, der er. De vil blive tilsidesat af domstolene. Her synes jeg, at det er en god idé at engagere organisationerne, lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, i at give den rette vejledning af deres medlemmer, så vi kan undgå de sager.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en underlig form for argumentation om at skabe en retssikkerhed, der er i ministerens sidste svar her, for nu siger man, at organisationer-

ne må løbe de risici med hensyn til de store kapitaler, der kan være tale om, at man kan blive stillet over for som retskrav.

Er det ikke vores opgave at sørge for, at den lovgivning, som vi laver, også kan håndteres af de mennesker, der bliver udsat for de her ting? Det er vel ikke et spørgsmål om, at det er organisationerne, der skal løse disse opgaver. Det er ikke det, det har handlet om, når vi ellers har snakket om misbrugsproblemerne.

Når sagen er blevet rejst, er det jo, fordi man siger, at der er blevet givet et tilsagn til hr. Bent Bøgsted om, at der skal være nogle drøftelser bagefter. Og hr. Bent Bøgsted har givet udtryk for fra denne talerstol, at han sådan set dækker de synspunkter, der ligger både fra De Radikale og fra Socialdemokraterne. Derfor ville det være rimeligt, hvis ministeren her fra talerstolen gav tilsagn om, at vi godt kan holde det møde.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg gerne erindre om, at antallet af sager på det her område er faldende, hvilket jo betyder, at reglerne virker efter hensigten.

Den aftale, jeg har lavet med hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti, går netop på at engagere organisationerne i en oplysning om de her regler. Der er da ikke noget, der er mere naturligt, end at Danske Sælgeres organisation orienterer deres medlemmer om, hvad der er rigtig, og hvad der er forkert i de her situationer.

Det her baserer sig jo på en aftale, og der skal parterne da kende risici i forbindelse med de aftaler. Men der er jo ingen uklarhed om retstilstanden på de her områder. Nogle gange laves der så aftaler, der ligger ved siden af loven, som er i strid med loven, og de bliver jo tilsidesat af domstolene. Det er da ikke sådan, at hver gang, der er en klar retstilstand, og en sag så falder ved domstolene, skal vi ændre loven. Nej, domstolene bekræfter jo, hvad der er inden for loven, og hvad der er uden for loven.

Vi mener, at den gældende lov har haft den tilsigtede virkning, for antallet af sager er faldende. Desuden hviler dette på en fornuftig balance mellem hensynet til lønmodtagerens fleksibilitet og ønsket om at kunne tage et arbejde og arbejdsgiverens interesse i at kunne beskytte en viden og sikre, at medarbejderen ikke lige med det samme går over til konkurrenten.